

سُورَةُ

يس

پښتو منظومہ ترجمہ

مترجم

مولانا احمد علی مردانی
فاضل جامعہ بنوری ٹاؤن کراچی

Ketabton.com

له نامي شورو کومه دالله نه
 رحم کولو والا، زيات دے مهربانه
 اے يسينه ! په قرآن (زما) قسم دے
 رسولانو کبسي ستا ذات (ددې عالم) دے
 داسي لارباندي ئي ده بنه برابره
 نازل کړي ده عزيز رحيم (بهتره)
 دې دپاره هغه قوم کړي خبردار
 چې ئي نه دې يريدلې، نيکه پلار
 هغه ټول په جمع (دلته په هرډن)
 غافلان دي (ټول اوده له رب اکبر)
 پوره شوې حکم امر (دمولا) دے
 په اکثرو زياتو خلقو (داسي دادے)
 نو دوی څومره چې دي (دلته په جهان)
 قبلو نکي نه دي يو هم دايمان
 په خټونو کبسي مونږ طوق دوی له اچولے
 دا ترڅنو، نوسرنه شی خکته کولے
 او ديوال کړه، مونږ ئي مخې ته تيار
 او شته روستو (بل) ديوال ئي دحصار
 مونږه دوی کړل، په پرده کبسي سراسر
 نو دوی نه دی څه ليدونکی په نظر
 (اے رسوله ! ﷺ ستا دپاره) برابر دی
 يرو لدا (کفاران چې ستا په دردی)
 نه يرو ل (چې له ازله دی منکره)
 نه راوړونکی دايمان دی (پيغمبره ﷺ!)
 بيشک ته شے يرو لې (په جهان)

بِسْمِ اللَّهِ
 الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 بِنَسْ وَالْقُرْآنِ الْعَلِيمِ
 إِنَّكَ لَبَيْنُ الْمُرْسَلِينَ
 عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ
 لِيَحْتَدِرَ قَوْمًا
 مَّا أُنذِرُوا بِآيَاتِنَا
 فَهُمْ
 غٰفِلُونَ
 لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ
 عَلَى أَكْثَرِهِمْ
 فَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ
 إِنَّا جَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ آئِنًا
 لَّيَلِي إِلَى الْآذَانِ لَنْهَرْمَهُمْ مِّمَّنْ
 وَجَعَلْنَا فِيْ أُنْفُسِهِمْ سَمًّا
 وَمِنْ عَذَابِهِمْ سَاءًا
 فَأَعْتَبْتَهُمْ لَنْهَرْمَهُمْ
 فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ
 وَسَوَاءٌ
 عَلَيْهِمْ أَذْنَبْنَا لَهُمْ
 أَمْ لَمْ تَنْذِرْ لَهُمْ
 لَا يُؤْمِنُونَ
 إِنَّمَا تُنذِرُ

پيروی چي کړي د ذکر کوم انسان
 اورحمن نه پټ په پټه بنه یريږي
 زیري ورکړه ورتنه (داسې چي جوړيږي)
 د بخشش (په هر مقام) د مغفرت
 او ثواب (ورله هم شته ډیر) دعزت
 بس یو مونږ ژوندي کونکې هریو مړي
 اولیکونکې یو، چي دوی دی مخکښي کړي
 او ټول وروستو، د دوی پاتې هراثر
 او (هم دغه رنگي) هر خیز برابر
 مونږ هغه هرڅه شمیرلی (په حساب کښي)
 (محفوظ هغه ټول دی) بنه ښکاره کتاب کښي
 مثال ورکړه دهغوی چي وو دکلی
 چي هغوی ته کله راغلل ورلیږلي
 دوی ته مونږ، چي اولیږل، هغه ساعت
 دوه کسان (پیغمبران د هدایت)
 نو دوی اگنل، بیادواړه دروغ ژن
 مونږ طاقت ورله بیا، ورکړه پټه دریم تن
 ټول په جمع شول گویا (په دې بیان)
 تاسو ته یو، رالیږلي رسولان
 شول گویا چي تاسو ئې زمونږ په شان
 لکه څنگه چي مونږ یو ټول انسانان
 اوڅه نه دی نازل کړي ذات رحمن
 تاسو ټول ئې دروغ ژن په (خپل) بیان

مِنَ اللَّيْمِ الذِّكْرِ
 وَحَشَى الرَّحْمَنُ بِالْغَيْبِ

فَيُشْرَهُ

بِمَغْفِرَةٍ

وَأَجْرٍ كَرِيمٍ

إِنَّا نَعْنُقُ لِنُحْيِ الْمُؤْتَى

وَكُتُبٌ مَا قَلَّمُوا

وَأَنزَلْنَاهُمْ

وَكُلَّ شَيْءٍ

أَخَصَيْنَاهُ

فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

وَأَعْرَبْنَا لَهُمْ مَقَالَتَنَا وَالْقُرْآنَ

إِذْ هَمَّ مَا الْمُرْسَلُونَ

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ

الْمُتَنِينَ

فَكَذَّبُوا هَمَّنَا

فَعَزَّزْنَا بِبَالِيكٍ

فَقَالُوا

إِنَّا إِلَهُكُمْ مُرْسَلُونَ

قَالُوا مَا إِلَهُكُمْ إِلَّا مَا بَدَعْنَا

وَمَا أَكْفَلُنَا الرَّعْنُ مِن هَمِّهِ

إِن أَكْثَرُ إِلَّا كَكُلِّ يُونُسَ

شول گویا، چي زمونڙي رب پروردگار
 (دهرڙه نه)، هغه بنه ډي، خبردار
 دا چي مونڙي ٿو تاسو ته پيغمبران
 اويو هونڙي رَسُوْل رنبا بيان
 هغوي اووي چي ئي تاسو، مونڙي له بد
 اوڪه مني چرته نشوي (دخيل حد)
 مونڙي به تاسو ڪوڙي ڪانو، ٿول ختم
 او عذاب ڪنبي به راگير شي ڏالَم
 هغوي اووي، چي په خپله، ٿول ئي بد
 وگه شي نصيحت (دڊي حسد)؟
 بلڪه تاسو خلق اووتی ئي دحد نه
 اويو ڪس راغی دبنار طرف سرحد نه
 بنه په منڊه منڊه، (دائي) ڪرڻ بيان
 اومنئ، قوماز ما! پيغمبران
 اومنئ، ستاسو نه غواڙي نه قيمت
 اوڏوي ڊي، په نيغه لار، دهدايت
 اوزه وگه به ئي نه ڪرم عبادت
 پيدا ڪري ئي زما وجود صورت
 او اخروا پيس ڪيدل ڊي ورته بيا
 پيس له ڊي نه بل څنگ انيوم اله
 ڪه رحمن راڪوي ماته څه نقصان
 نه راڪوي فائده ماله ئي بيان
 اونه ماشي خلاصولي (په قيامت ڪنبي)

قَالُوا رَبَّنَا

يَعْلَمُ

● اِنَّا اَلَيْكُمۡ لَمُرْسَلُونَ

● وَمَا عَلَيْنَا اِلَّا الْبَلٰغَةُ الْمُبِيۡنَةُ

قَالُوا اِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوۡا

لَعَلَّكُمْ تَكْتُمُوۡا

● وَيَهَيِّسُ لَكُمْ فِتْنًا اَعْدَابُ اَلَيْمٍ

قَالُوا طَيَّرْنَاكُمْ مَعَكُمْ

اِنْ دُرِّزْتُمْ

● يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا مُسْرِفُوۡنَ

وَمَا مِنْ اَقْصٰى النَّبِيۡنَۃِ رَمَلٌ

يَسْمَعِيۡ قَالِ

● يٰۤاَيُّهَا الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡا اَلَيْسَ لَكُمۡ اَعْرَابٌ

اَلَيْسَ لَكُمۡ اَعْرَابٌ

● وَهَمَّ مُهْتَدٍ وَاَن

وَمَا لِيۡ لَا اَعْبُدُ

اَلَّذِيۡ فَطَرَنِيۡ

● وَاَلَيْهِ تُرْجَعُوۡنَ

ءَاۤاَتَّعِدُّ مِنَ ذُوۡنِيَ اِلٰهَةً

اِنْ يُّرَدِّدِ النَّحْلُ مِنْ بَيْتِيۡ

لَا تُغْنِيۡ عَنِّيۡ شَفَاعَتُهُمْ شَيْۡئًا

● وَلَا يَنْفَعِدُوۡنَ

نوزہ شم بہ بنہہ بنکارہ پہ ضلالت کنبی
 مار اوڙي دے، پہ رب ستاسو ایمان
 نوز ماخبرہ و اوڙي (پہ بنہہ شان)
 حُکم اُشولو داخل شہ پہ جنت کنبی
 پہ افسوس سرہ گویا شو (دې راحت کنبی)
 زما قوم تہ (چي) معلوم شی دا خبر
 پہ خہ وجہ خپل رب معاف کرم سراسر
 اوپنیں دلبن کس ے، شمار کرم، دَعزت
 اونبن مونس دے لیرلے، (حبس طاقت)
 هغے قوم تبنیں پس، ددغے نبنیں لُسکر
 داسماننبن (رالیرلے برابر)
 اونہ مونر یو رالیپر ونکی (دغہ شان)
 پہ یو چغہ، باندې مرہ شول (تول کسان)
 ڀیر افسوس دے (ڀیر افسوس) پہ بندیگانو
 ورتہ راغے چي رسول (لہ رسولانو)
 توقی دوی بہ وریور کولہ خندا
 دوی نہ گوری، چي مونی، خومرہ کرل تباہ
 مخکنبی دوی نہ، خلق ڀیر (پہ دې دنیا)
 ہیخ کلہ ورتہ راتلے نشی دوی بیا
 او هر خہ چي (دلته) تول دی سراسر
 جمع کیږي بہ دوی تول زونر پہ در
 او یونخہ دوی لہ زمکہ (د دنیا)
 ژمدې کرې هغې مری لہ ده مونر بیا

إِنِّي إِذْ أَلْفَيْتُ ضَلَالِي مُبِينٍ

إِنِّي آمَنْتُ بِرَبِّكُمْ

فَأَسْمَعُونَ

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ

قَالَ يَا لَيْتَ

قَوْمِي يَعْلَمُونَ

بِمَا عَفَا رَبِّي

وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُتَكْرِمِينَ

وَمَا أَنْزَلْنَا

عَلَى قَوْمِهِ مِنَ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ

مِنَ السَّمَاءِ

وَمَا كُنَّا مُنْزِلِينَ

إِنْ تَأْتِيكُمُ الْآيَةُ وَآيَةٌ فَإِنَّكُمُ عُتَدُونَ

يُنحَسِرُونَ عَلَى الْغِيَاثِ

مَا بَأْسَ بِيَهُمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا

كَاؤُوا بِهِ كَسْتَخْتَرُونَ

أَلَمْ يَكِدُوا أَنْ يَهْلِكُنَا

فَبَلَّغَهُمْ مِنَ الْعُرُونِ

أَلَهُمْ إِلَهُمْ وَلَا يَرْجِعُونَ

وَإِنْ كُنَّا لِنَآ

بِهِمْ لِنَأْتِيَنَّهُمْ مَغْفِرُونَ

وَآيَةٌ لَهُمُ الْأَرْضُ

الْمُبْتَلَىٰ أَخْبَيْنَاهَا

او راويستې مونږ له هغې نه، دانې دى
 بياله هغې نه خوراك كوي (غلي دى)
 او مونږ په كنبې جوړ كړي دى باغونه
 دكه جوړو او، انگور دى (فصلونه)
 او په كنبې روانې كړې مونږ چينې دى
 دخوراك دپاره دوى له ئې ميوې دى
 او نه دوى په خپله كړې په كنبې كار
 ولى نه جوړېږي دوى شكرگزار
 پاك دے ذات، چې ئې كړل ټول جوړه پيدا
 هغه هرڅه چې راخيژي، په دنيا
 او هم دوى نه پيداشوي برابر
 هم هغه هرڅه چې دوى نه دى خبر
 اويونځه دوى له شپه ده (دجهان)
 مونږ راځكو هغې نه ورځ په داسې شان
 پس تياره شى ټوله، دوى ته په نظر
 اوپه خپل لارې روان داسې دې نمر
 دعزیز عليم نه، دادے مقرر
 اوسپورمى له مونږ جوړ كړې بيل بيل در
 شى واپس (هغه نه جوړه شى وړه)
 دكه جوړې څنگ چې څانگه وي زړه
 نه كيدي شى، چې كړي نمر، سپورمى رالاندے
 اونه شپه به شى دورځ نه كله باندے
 اوهریودے دائره كنبې داسمان

وَأَفْرَحْنَا مِنْهَا حَبَا

قَيْنَهُ يَا كَلْبُونَ

وَجَعَلْنَا فِيهَا جَنَّةً

مِنْ لَّجْجِيلٍ وَأَعْتَابٍ

وَنَجْرًا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ

يَبْأُكُلُوا مِنْ كَثِيرَةٍ

وَمَا عَيْلَتُهُ إِلَّا بِإِذْنِهِمْ

أَقْلًا يَشْكُرُونَ

سُبْحٰنَ الَّذِي مَلَكَ الْأَسْوَءَ كُلَّهَا

مِمَّا تُنْبِئُتِ الْأَرْضُ

وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ

وَمِمَّا لَا يَحْكُمُونَ

وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ

كُنُودٌ مِمَّنْهُ النَّهَارُ

فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا

ذٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

وَالْقَمَرَ قَدْرَتُهُ مَنَارٍ

حَتَّىٰ عَادَ

كَأَلْعُرْوُونِ الْقَدِيمِ

لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ

وَاللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ

وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ

بئس لانبو وهونكى دى (په بئسكلى شان)
 او شته دوى تپولوله نخه يونشان
 مونږسواره كړل ددوى تپولو ماشومان
 په كشتي كښې چې وه ډكه (په بئس شان)
 او پيدا كړل مونږه دوى له (په جهان)
 داسې ، دوى كوى تپول هغې كښې سفر
 او كه اغښتته حُكم مونږ (دا امر)
 دوى به مونږ كړو (دغه رنگ) تباه برياد
 اوريدونكې به ئې نه وي د فرياد
 اونه خوك به دخلاصى لرى قدرت
 بس (بچ كيږي به) زمونږه په رحمت
 اوفائده خه قدرې ده دلې ساعت
 اوچې دوى ته شى وينا (د نصيحت)
 جوړ شى (تپول بڼه متقيان) بڼه پرهيزگار
 دخپل مخكښې نه او وروستو (دهر كار)
 چې په تاسو رحم اوشى (له رحمان)
 اونه دوى ته دې راغلي خه نشان
 نشانونو كښې خه دوى ته دخپل رب
 مخ به دوى ترې اړولو (بې سبب)
 اوچې كله ورته اوشى خه وينا
 خرچ له هغې كړي دركړې چې الله
 كافران خلق كوى داسې بيان
 هغې خلقو ته چې خوك لرى ايمان

يَسْمَعُونَ

وَاَيَّةَ لَهُمْ

اِنَّا عَمَلْنَا دُرِّيَّتَهُمْ

فِي النَّارِ الشَّمْسُونَ

وَعَلَّمْنَا لَهُمْ

مِنْ وِعَالِهِ مَا لَمْ يُكُونُوا

وَ اِنْ نَشَاءُ

نُعْرِضُهُمْ

فَلَا صَرِيحَةَ لَهُمْ

وَلَا هُمْ يُنْقِذُونَ

اِلَّا رَحْمَةً مِنَّا

وَمَتَاعًا اِلَىٰ حِينٍ

وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ

اتَّقُوا

مَا بَيْنَ اَيْدِيكُمْ وَمَا خَلْفَكُمْ

لَعَلَّكُمْ تَرْحَمُونَ

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ اٰيَةٍ

مِنْ اٰيَاتِ رَبِّهِمْ

اِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ

وَ اِذَا قِيلَ لَهُمْ

اتَّقُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللّٰهُ

قَالَ الْيٰٓدِيْنَ كَفَرُوْا

بَلَدِيْنَ اٰمَنُوْا

مونرہ ورکروہغی چاتہ خہ خوراک
 خوراک ورکری، کۂ اوغوارپی اللہ پاک
 سبب سکاربش ے کمرہے کس، تول کسان
 اوہغوی (پہ جمع) تول کوی بیان
 دا وعدہ کلہ دہ ، ئی کۂ صادقان
 انتظار کوی بس دوی دتربخ بیان
 دوی نیوی بہ (ہغی وخت کبسی) ہغہ حال
 پہ جکرہ چہ کوی خیلو کبسی (وال)
 نوطاقت بہ پہ کبسی نہ دوصیت وی
 اونۂ کورتہ ئی دتلوبہ خہ طاقت وی
 او شپیلہ کبسی چہ پوکہ شی (پہ امر)
 نو تول دوی بہ لہ قبرونوشی (بہر)
 تول پہ جمع بہ خیل رب تہ شی روان
 وائی دوی بہ ہائی افسوس از مونر نقصان
 اوچت کپی پاسولی یو مونر چا
 دقبرونو نہ ئی مونر کپو را جدا
 دا وعدہ ، ہغی چہ کپی وہ رحمن
 او ربنتی یاد مرسلانو و بیان
 یوزوردارہ چغہ وی بہ داسی بس
 بیاز مونر سرہ بہ جمع شی ہرکس
 پس نن ورخ بہ پہ یوکس نہ ظلم کیری
 یوزرہ خسوسکی (نہ بہ پاتے کیری)
 او بدلہ بہ وی بس ستاسو داعمال

أَنْطَعِمَ مَنْ

لَوْ شَاءَ اللَّهُ أَطَعَنَ

● إِنَّ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ

وَيَقُولُونَ

● مَتَىٰ هٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ

مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

تَأْتِيهِمْ

● وَهُمْ يَخِضُّونَ

فَلَا يَسْتَطِيعُونَ كِتَابَةً

● وَلَا إِلَىٰ آبَائِهِمْ يَرْجِعُونَ

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ

فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ

● إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

فَقَالُوا يَا وَيْلَنَا

مَنْ بَعَثَنَا

مِنْ مَرْقَدَاتِنَا

هٰذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ

● وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

إِنْ كُنْتُمْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً

● فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

فَالْيَوْمَ لَا تَنْظُرُ نَفْسٌ

شَيْئًا

● وَلَا تُجْرُونَ إِلَّا مَا أَنْتُمْ تَعْمَلُونَ

خاوندان به دَ جنت لری نن حال
 بنه خوشحاله به خبرې کوی (نورې)
 دوی اوبنځو ته ددوی به وی بنه سیورې
 په تختونو به ئې دَ ډې وی وهله
 دوی دپاره په کبني شته میوي (نیولے)
 اوددوی دپاره شته ددوی طلب
 سلام وائی مهربان پالونکي (رب)
 (تول) جداشے چې ئې خومره مجرمان
 وکے نه وه عهد درسه (دا شان)
 دادم اولاده! مـة کـري عبادت
 دشيطان دبنمن دے ستاسو (هر ساعت)
 بنه بنکاره * اوزما اوکړي عبادت
 نيعه لارده برابر دا (هر ساعت)
 اوډير خلق ئې کړل تاسو کبني گمراه
 وکے تاسو کبني څه عقل نه ووييا؟
 دادوخ دے (جهنم) داسي مقام
 وعده شوې درسه پوره تمام
 ورداخل شئ نن، چې کولو مو انکار
 نن به بندي کړو دوی خُلي دگفتار
 اوکوی به مونږ سره کلام بيان
 خپي اولاس به وی په دوی (تول) گواهان
 هغه کړي چې ئې هرڅنگه ووکار
 اوکے مونږه چرې جوړ شو، طلبگار

إِنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ الْيَوْمَ

فِي شُغْلٍ فِكْهُونَ

مُهْرًا أَوْ يُلَاقُهُمْ فِي ظِلِّ

عَلَى الْأَرْبَابِ مُتَّكِنُونَ

لَهُمْ فِيهَا قَائِكَةٌ

وَالَهُمْ مَا يَدْعُونَ

سَلَامًا وَلَا مِنْ رَبِّ يَسْمِعُونَ

وَأَمَّا زُوالُ الْيَوْمِ أَهْلُ النَّارِ يَوْمَ

الْكَرِّ أَفْهَدَ إِلَيْكُمْ

يَوْمَ يَوْمٍ أَنْ لَا تَعْبُدُوا

الشَّيْطَانَ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ

مُبِينٌ وَإِنْ أَفْهَدُوا لِيَوْمِ

هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

وَلَقَدْ أَهَلَّ مِنْكُمْ جِبَلًا كِيمًا

أَلْهَمَكُمْ كَفُورًا تَتَّبِعُونَ

هَذَا جَهَنَّمُ الَّتِي

كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

إِسْلَامًا الْيَوْمَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَى أَفْوَاهِهِمْ

وَتُكَلِّمُنَا

أَيْدِيهِمْ وَكَشَفْنَا عَنْ أَزْوَاجِهِمْ

بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

وَلَوْ كُنَّا

مونڙ به ختمی ئی کپو سترگی دَنظَر
بیادی لاریسی دُوی گَرخی برابری
نو دُوی چرتہ کنیسی شی (داساعت) لیدلے
او کٔ چرتہ طلبگار وے مونڙ غوستلے
پہ خپل ڄائی بہ ئی شکلونہ کپو بدل
نو طاقت بہ ئی شی ختم د منزل
او نٔ وروستو واپس تلې شی (لہ خپل در)
اودچا چھی غوارو مونڙہ ڊیر عمر
پیدائش تہ ئی واپس کپو برابر
وَلے نٔ لری دُوی پوہہ ڄہ (نظر)
او مونڙ شعرورتہ نٔ دے ڄہ بنودلی
اونہ دُوی سرہ هغه بنکاری ڄہ بنکلی
صرف صرف نصیحت بنکارہ قرآن دے
چھی اگاہ کپی هرژوندی لہ (دائی شان دے)
او چھی حق لہ کپی ثابت پہ منکرانو
وَلے نہ ووینی (تولہ دانسانانو)
پہ خپل لا سو مونڙہ دُوی لہ کپل پیدا
ڊیر ڄاروی چھی مالکان دی ددی بیبا
او ددی نہ مونڙ کپل دُوی لہ تابعدار
ڄہ سورلی دی ، دخوراک ڄنی پکار
اوشته دُوی لہ پہ کنیسی بنی فاندی او شکل
وَلے نٔ اویاسی شکر (درب خپل)
او نیولی دُوی اللہ نہ الہ بل

لَطَمْنَا عَلَىٰ أَعْيُنِهِمْ
فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ
فَأَنَّى يُبْصِرُونَ
وَلَوْ تَشَاءُ
لَسَمَخْتُمُوهُ عَلَىٰ مَكَا تَبِهِمْ
فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا
وَلَا يَرْجِعُونَ
وَمَنْ يُعْزِرْهُ
فَنُكِّنْهُ فِي الْعُلَىٰ
أَفَلَا يَحْقِلُونَ
وَمَا عَلَّمْنَاهُ الشِّعْرَ
وَمَا يَتَّبِعِي لَهُ
إِن مِّنْ أُولَٰئِكَ إِذْ ذُرَاهُ مُبِينٌ
لِيُنذِرَ مَن كَانَ حَيًّا
وَيَحِقَّ الْقَوْلُ عَلَى الْكَافِرِينَ
أَوَلَمْ يَكْفُرُوا
أَلَا عَلَّمْنَا لَهُمْ وَمَا تَلَمَّتْ أَيْدِيهِمْ
أَلْعَا مَا فَهَمُوا بِهَا مَلِكُونَ
وَدَلَّلْنَاهَا لَهُمْ
فَبِئْسَ مَا كَفَرُوا لَوْ أَنَّهُمْ
وَلَهُمْ فِيهَا مَنَاقِبَةٌ وَمَشَارِبٌ
أَفَلَا يَشْكُرُونَ
وَإِن تَعَدَّ وَاوَدْنَ ذُرِّيَّةَ اللَّهِ لَإِنَّهُ

شاید دوی له مددگار به شی (یو غل)
 دوی خونه لری طاقت ئی دنصرت
 او هغوی دی ټول هغه له (هر ساعت)
 لښکردارنگی ورتلونکې (چې هر دم)
 دهغوی خبره تانۀ کړې په غم
 هغوی څۀ چې پتوی یو خبردار
 او هغه هر څه ښکاره چې وی په جار
 وکۀ نه ساتی نظر ورته انسان
 مونږ هغه دې پیدا کړې (په ښه شان)
 د نطفې (یوې قطرې) نه (برابر)
 بیابنکاره کوی جگره سراسر
 او هغه بیانونی مونږ له مثال
 پیدائش خپل ترینه هیردے (دغه حال)
 څوک هلوکوی به ژوندی کړی، کړی وینا
 ښې وړې وړې ذرې وی هغه بیابان
 هم هغه به ژوندی کړی، کره بیان
 چې اول ئې پیدا کړې وو، (داشان)
 او هغه دهر جوړولو ښۀ خبر
 هغه جوړ کړو تاسوله (ښه برابر)
 دشنې ونې نه (پیدائې کړلو) اور
 بلوې ټول له هغې نه تاسو (نور)
 وکۀ نه دې (دغه رنگې) هغه ذات
 پیدا کړې ئې ده زمکۀ سموت

لَعَلَّهُمْ يُعْصِرُونَ
 لَا يَسْتَطِيعُونَ نَحْرُمُ
 وَهُمْ لَهُمْ
 جُنْدًا مُّحَضَّرُونَ
 لَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ وَهَلْ لَوْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ
 وَمَا يُعْلِنُونَ
 أَوَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ
 أَنَّا عَلَقْنَاهُ
 مِنْ نُطْقَةٍ
 فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُّبِينٌ
 وَصَرَبَ لَنَا مَثَلًا
 وَنَسِيَ عَاقِبَةَ
 قَالَ مَنْ يُغْنِي الْعِظَامَ
 وَهِيَ رُومٌ
 قُلْ يُخْبِتُهَا الَّذِي
 أَنشَأَهَا أَكَل مَرْوَةٍ
 وَهُوَ بِكُلِّ عَظْمٍ عَلِيمٌ
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
 مِنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا
 فَإِذَا أَنْتُمْ مِنْهُ تُوقَدُونَ
 أَوَلَيْسَ الَّذِي
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

بنه قادر دے چي پيدا ڪري دغه شان
 بلڪه ذات ئي دے قادر (په هريبان)
 او هغه دي لوئي خالق بنه خبردار
 بيشڪ اُغواڙي چي ڪلهه ڪلهه يو ڪار
 ورتنه او ڪري چي د اوشه بس وينا
 نو هغه شي راموجود (په دي دنيا)
 نو پاڪي، دهغي ذات شوه (هر ساعت)
 چي ئي لاس ڪنبي (بادشاهت) دے حڪومت
 په هر ڇيز باندې (هغه لري قدرت)
 ورتنه تلل دي (له دنيا نه يوساعت)

بِقَدْرِ عَلِيٍّ أَنْ يَخْلُقَ وَمِثْلَهُمْ

يَلِي

● وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَلِيمُ

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا

أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ

● فَيَكُونُ

فَسَمِعَ الْجَنَّةَ

يَبْدَأُ مَلَكُوتَ

كُلِّ شَيْءٍ

● وَاللَّيْلَةَ يُرْجَعُونَ

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Thank you for reading

Find more e-books and articles on Ketabton - your multilingual digital library.

www.ketabton.com

Ketabton - Pashto, Farsi, Arabic & English